

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation de Belgique — Ερμηνεία της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Παράδοση αγαθών πραγματοποιούμενη βάσει συμβάσεως πώλησεως πάσχουσας απόλυτη ακυρότητα — Απάτη τύπου «γαϊτανάκι» — Απώλεια του δικαιώματος του καλόπιστου αγοραστή προς έκπτωση

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Οσάκις πραγματοποιείται παράδοση προς υποκείμενο στον φόρο ο οποίος δεν γνώριζε και δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι η συγκεκριμένη πράξη εμπλέκεται σε απάτη που διαπράττει ο πωλητής, το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, έχει την έννοια ότι αντίκειται στον κανόνα του εθνικού δικαίου κατά τον οποίο η ακύρωση της σύμβασης πώλησεως, βάσει διατάξεως του αστικού δικαίου που θεωρεί τη σύμβαση αυτή απολύτως άκυρη ως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη λόγω παράνομης αιτίας στο πρόσωπο του πωλητή, συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ που κατέλαβε ο εν λόγω υπόχρεος στον φόρο. Συναφώς δεν ασκεί επιρροή το ζήτημα αν η ακυρότητα προκύπτει από απάτη περί τον ΦΠΑ ή από άλλου είδους απάτη.

Αντιστρόφως, όταν αποδεικνύεται βάσει αντικειμενικών στοιχείων ότι η παράδοση πραγματοποιείται προς υποκείμενο στον φόρο που γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι με την αγορά του μετέχει σε πράξη εμπλεκόμενη σε απάτη περί τον ΦΠΑ, το εθνικό δικαστήριο οφείλει να αρνηθεί το δικαίωμα εκπτώσεως στον εν λόγω υπόχρεο στον φόρο.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-487/04) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμοί (ΕΚ) 1255/1999 του Συμβουλίου και 2799/1999 της Επιτροπής — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη — Σύστημα παρακολουθήσεως του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη)

(2006/C 212/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bordes και C. Cattabriga)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia, και D. Del Gaizo, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 160, σ. 48), και του κανονισμού (ΕΚ) 2799/1999 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1255/1999 όσον αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης στο αποκορυφωμένο γάλα και στο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που προορίζονται για τη διατροφή ζώων και για την πώληση του εν λόγω αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη (ΕΕ L 340, σ. 3) — Θέσπιση ενός συστήματος παρακολουθήσεως του γάλακτος σε σκόνη που δεν είχε προβλεφθεί από την κοινοτική ρύθμιση

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ιταλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας μονομερώς σύστημα παρακολουθήσεως του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη που προορίζεται για ορισμένες χρήσεις, χωρίς τούτο να προβλέπεται από το εναρμονισμένο κοινοτικό δίκαιο που εφαρμόζεται στον εν λόγω τομέα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τους κανονισμούς (ΕΚ) 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και (ΕΚ) 2799/1999 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1255/1999 όσον αφορά τη χορήγηση ενίσχυσεως στο αποκορυφωμένο γάλα και στο αποκορυφωμένο γάλακτος σε σκόνη που προορίζονται για τη διατροφή ζώων και για την πώληση του εν λόγω αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 31 της 5.2.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden — Κάτω Χώρες για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Heintz van Landewijck SARL κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-494/04) (¹)

(Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Έμμεσος φόρος καταναλώσεως — Φορολογικά σήματα — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 27 — Εξαφάνιση φορολογικών επισημάτων)

(2006/C 212/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Heintz van Landewijck SARL

κατά

Staatssecretaris van Financiën

που αντιστοιχούν στον φόρο προστιθεμένης αξίας υπό καταστάσεις όπως εκείνες της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν είναι ασυμβίβαστη με την έκτη οδηγία 77/388 και, ειδικότερα, με το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 5, αυτής.

(1) ΕΕ C 45 της 19.02.2005

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 1 και 5, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), που τροποποιήθηκε με την ένατη οδηγία 78/583/ΕΟΚ (ΕΕ L 194, σ. 16) — Ερμηνεία της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 76, σ. 1) — Συμφωνία της εθνικής νομοθεσίας προς την κοινοτική ρύθμιση — Ταινίες φορολογήσεως καπνού — Εξαφάνισή τους πριν από τη χρησιμοποίηση

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2006 — August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-24/05 P) (1)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Τρισδιάστατο σχήμα ζαχαρωτού χρώματος ανοικτού καφέ — Διακριτικός χαρακτήρας)

(2006/C 212/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Ούτε η οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως, ούτε η οδηγία για τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως ούτε η αρχή της αναλογικότητας εμποδίζουν τα κράτη μέλη να θεσπίσουν κανονιστική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει την επιστροφή του ποσού των ειδικών φόρων καταναλώσεως που έχουν καταβληθεί, όταν τα επισήματα ειδικού φόρου καταναλώσεως έχουν εξαφανιστεί προτού επικολληθούν στα προϊόντα καπνού, αν η εξαφάνιση αυτή δεν οφείλεται σε ανωτέρα βία ή σε ατύχημα και δεν αποδεικνύεται ότι τα επισήματα έχουν καταστραφεί ή καταστεί οριστικώς άχρηστα, με αποτέλεσμα την οικονομική ευθύνη για την απώλεια των φορολογικών επισημάτων να φέρει ο αγοραστής αυτών.
- 2) Το άρθρο 27, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η παράβαση της προθεσμίας κοινοποίησης δεν μπορεί να θεωρηθεί ουσιώδης διαδικαστική πλημμέλεια που να μπορεί να συνεπάγεται τη μη εφαρμογή του κατά παρέκκλιση μέτρου το οποίο κοινοποιήθηκε εκπρόθεσμα.
- 3) Το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 5, της έκτης οδηγίας 77/388 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα κατά παρέκκλιση καθεστώς εισπράξεως του ΦΠΑ μέσω των φορολογικών επισημάτων, όπως αυτό που θεσπίζει το άρθρο 28 του ολλανδικού νόμου περί του φόρου κύκλου εργασιών της 28ης Ιουνίου 1968 (*Wet op de omzetbelasting*), συμβιβάζεται προς τις επιταγές που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές της οδηγίας και δεν υπερβαίνει ό,τι είναι αναγκαίο για την απλοποίηση της εισπράξεως του φόρου.
- 4) Η έλλειψη υποχρέωσης επιστροφής των ποσών τα οποία έχουν καταβληθεί για την αγορά φορολογικών επισημάτων

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: August Storck KG (εκπρόσωποι: I. Rohr, H. Wrage-Molkenthin και T. Reher, Rechtsanwälte)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-396/02, August Storck KG κατά Γραφείου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αρνήσεως καταχωρίσεως τρισδιάστατου σήματος αποτελούμενου από το σχήμα σακχαρωτού χρώματος ανοικτού καφέ για «είδη ζαχαροπλαστικής» που υπάγονται στην κλάση 30 — «Διακριτικός χαρακτήρας» σήματος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού ΕΚ 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την August Storck KG στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 69 της 19.3.2005.